

BOTANISKA NOTISER

UTGIFNE AF

AL. ED. LINDBLOM.

N:o 12.

Lund December

1843.

I. Original-Afhandling.

1. *Upmaning till anställande af observationer öfver Vårens ankomst; af Utgifvaren *).*

Få äro de företeelser i naturen, hvilka, ehuru hvarje år återkommande, lifligare inverka på människan, än den ankommande våren. Den ingjuter ny lifskraft icke blott i den under vintern stelnade naturen, utan äfven hos människorna, inom hvilka lefnadslust och hopp liksom återupväckas. Man torde derföre ock, såsom något vederlag för den glädje den skänker, böra åt densamma egna någon mera upmärksamhet än hittills i allmänhet varit förhållandet. Vi hafva alla erfarit huru den under olika år återvänder på olika tider, huru den än hastigare än långsammare utvecklar sig, huru den på ett ställe tyckes inställa sig tidigare och att jag så må säga intensivare än på ett annat, fastän båda ligga under ungefär samma latitud, o. s. v. Den harmoni, som allestädes uppenbarar sig i naturen, den lagbundenhet, som man alltmera upptäcker inom alla dess fenomen, tvinga oss att antaga, det ingenting der är laglöst eller godtyckligt, ehuru det ännu icke för oss varit möjligt att öfverallt uppsöka de lagar, som ligga till grund för fenomenerna; det tillhör dock oss att oförtrutet efterforska dem och

*) Denna uppsats, som föredrogs inom botaniska sektionen vid Skand. Naturforsk. möte i Stockholm förra året och finnes tryckt i "Förhandlingarne", införes äfven här för att än ytterligare rikta upmärksamheten på dess syftsmål. Man har ej utan goda skäl anmärkt, att de egentl. meteorologiska observationerna böra lemnas åt Fysikerne, hvaremot Botanisterna böra sysslosätta sig med de botaniska. Mätte de blott göra detta med besked!

söka att derunder hänföra och medelst dem förklara de skenbara abnormiteter, som någon gång framtråda. Detta är dock något som, äfven då vi allenast fästa oss vid en enda klass af fenomen, öfverstiger en ensam människas krafter, utan, liksom så mycket annat i människornes ej mindre än i vetenskapens och statens lif, erfordrar föreningen af fleras gemensamma verksamhet; det är icke blott genom ett, utan genom många års fortsatta observationer, anställda icke blott på ett utan på många olika ställen, som man kan hoppas komma till något tillfredsställande resultat. Af denna anledning är det, som jag, med afseende på vårens utveckling och den hastighet, hvarmed den framgår, vågar vända mig till den vördade samlingen af naturforskare, med anhållan om deras gemensamma biträde och medverkan till utrönande af de lagar naturen dervid inom Skandinavien följer. Vål ega vi strödda bidrag för detta ändamål, men dels äro de ej inrättade efter någon bestämd plan, dels äro de alltför isolerade, för att kunna tjena till basis för några ens approximativa slutsatser. Det synes således nödvändigt att åter börja hithörande observationer och det så allmänt och efter så vidsträckt plan som möjligt.

Det är hufvudsakligen inom vextverlden, som vårens utveckling mest faller i ögonen, och det är äfven inom den, som observationer i detta afseende mest blifvit anställda. För att ej tala om äldre, vill jag här endast antyda de iakttagelser öfver vårens framsteg, som på föranstaltande och upmaning af Professor *Schübler* i Tübingen anställdes på flera ställen i Tyskland, och hvaraf resultaten blifvit genom *Schübler* offentliggjorda i en uppsatts, införd i *Flora oder Botanische Zeitung* för år 1830; men de hafva icke, så vidt jag känner, sedermera blifvit fortsatta, åtminstone icke publicerade; och några få års observatioer, ehuru oskattbara materialier de än erbjuda, äro dock, såsom jag redan yttrat, icke för ändamålet tillfyllestgörande. Här i Sverige är det Prof. *E. Fries*, som den förtjensten tillkommer att först hafva riktat upmärksamheten åt detta håll, dels genom tvenne uppsatser, under titel "Vårens antåg", införda *Botaniska notiser* (N:o 1 för 1839 och N:o 5 för

1840), dels genom en i Upsala utgifven akademisk afhandling. Några forskare hafva häraf föranlåtits att med bithörande iakttagelser sysslosätta sig, bland hvilka Studeranden *Borgström* och Doktor *Hartman* i samma Notiser låtit införa de observationer, som den förre i Karlstad gjort år 1840 (se Bot. Not. 1841 N:o 4) och den sednare i Gefle åren 1840—41 (se samma ställe 1842 N:o 4). Så väl enskildt, som offentligt har jag upmanat Botanikens idkare i olika delar af Sverge att arbeta för det gemensamma målet och jag har haft den tillfredställelsen att från några redan mottaga sådana anteckningar, hvilka i sinom tid skola publiceras i sammanhang med de flera jag eger anledning infövänta. Jag hyser äfven grundade förhoppningar, att de forskare, som nu börjat häråt egna sin upmärksamhet, äfven framdeles år från år skola fortsätta härmed, och således hvar i sin mån bidra till närmandet af det eftersträfvade målet. Men det vore att önska, att dessa iakttagelser anställdes på så många orter som möjligt, äfvensom att de ej inskränkte sig till blott Sverge, utan utvidgades till hela Skandinavien, således äfven omfattades af Danmarks och Norges Naturforskare, på det man i en framtid måtte försättas i tillfälle att draga slutsatser, som gälde för alla tre dessa riken. Det ligger i sakens natur, att dessa resultat blifva i vetenskapligt hänseende af så mycket större vikt och betydelse, ju större gebit de omfatta; de kunna derigenom äfven lättare kombineras med andra tylika observationer, som möjligen anställas i andra länder, och kunna slutligen leda till utfinnandet af den, åtminstone inom *en* hel zon af jordytan, gällande allmänna naturlagen för vårens utveckling och de orsaker, som härifrån kunna föranleda aberrationer.

För att göra dessa observationer så allmänt gagnande och intressanta som möjligt, böra de ej inskränkas allenast till vexterna och deras blom- och löf-utveckling, utan omfatta alla andra fenomen, som kunna sprida ljus öfver hufvudsystemålet. Hit höra t. ex. iakttagelser öfver flyttfoglars ankomst, insekters framkomst, islossning, käl-lossning, såningstid, sädesslagens axskjutande, skördetid, m. m. Vidare aktgifvande på meteoro-

logiska och temperatur-förhållanden; — med få ord: alla fenomen, som i mer eller mindre mån bidraga till kunskapen om hvarje Orts fysiska konstitution, hvarom man endast genom mångsidigt och under flera år fortsatta observationer kan vinna någorlunda klar och tillförlitlig insigt.

Men skola dessa observationer kunna användas till inbördes jämförelse och sålunda läggas till grundval för allmänna slutföljder, är det nödvändigt att de, så vidt någonsin ske kan, allestädes inrättas efter enahanda plan. I detta hänseende må det tillåtas mig förslagsvis anföra följande:

Vexternes utvecklingsperioder äro icke allenast bland de företeelser, som under vårens början och framskridande mest ådraga sig upmärksamheten, utan äfven, särdeles på landsbyggheden, lättast observeras; hufvudsakligt afseende torde derföre böra härpå fästas, för att icke tala derom, att dessa för Botanisten hafva det närmaste intresset. Men det är ej nog att anmärka, när man sett ett *individ* utveckla den första blomman, eller ett träd utslå de första löfven — detta kan bero af de mest speciela lokalitets-förhållanden, t. ex. ett mot solsidan mycket öppet läge, o. s. v., utan man bör fastmera se på när en *art* på flera lokaler och i betydligare mängd utvecklar sina blommor eller ett trädslag utslår sina löf. Alldrafullständigast vore att annotera både dagen för första blomman och dagen då arten mera allmänt utbreder sina kronblad; för korthetens skull, kunde man i tabellen utmärka dessa båda omständigheter med särskildta tecken vid hvardera dagen t. ex. tecknet *T* för första blomman och en asterisk * för den allmänna blomningen. Fruktträden och allmännare odlade vexter böra härvid äfven tagas i betraktande. Tabellen öfver vextutvecklingarne skulle kunna inrättas efter följande schem:

Vextens namn.	Blomningstid.					Löfsprickningstid.				
	Febr.	Mars	Apr.	Maj	Juni	Febr.	Mars	Apr.	Maj	Juni
Tussilago Far- fara		4T10*								
Daphne Meze- rum		28						10		

Det behöfver ej nämnas, att bladsprickningen endast annoteras vid träden, äfvensom att så snart icke något tecken står vid

dagen, är meningen att artens blommor eller blad då i allmänhet utvecklats.

Tabellen öfver meteorologiska och andra observationer bör inrättas på annat sätt; t. ex. efter följande schem:

Månad, dato	Term. C.	Barom.	Luftens beskaffenhet, nederbörd, åska &c.	Vindens riktning	Särskilda observat.
April 7	+0,5	25,56	mulet, regn, mot aftonen något snöblandadt.	N.O.	Göken hördes.
	+0,5	25,67		N.V.	
	+0,5				

Hvad termometer- (den 100° bör användas) och barometer-observationerna angår, är det, för att åstadkomma enhet, högst nödvändigt, att de anställas på alla ställen vid samma tid, i annat fall kan man icke derifrån vid jämförelser hämta några tillförlitliga resultat. Man synes i allmänhet vara ense derom att sådana kunna vinnas om observationerna anställas trenne gånger om dygnet; om timmarne är man deremot mindre öfverens. Mig skulle tyckas, att de mest passande vore något före solens uppgång, kl. 2—3 e. m., samt något efter solens nedgång. I alla händelser bör observatören icke underlåta, att uttryckligen anteckna timmarne för deras anställande, äfvensom han icke godtyckligt bör variera dem. På samma gång, som dessa anställas, kunna lämpligast luftens och vindens beskaffenhet antecknas. Till slut bör ej blott hela årets medeltemperatur anmärkas, utan äfven de särskilda månadernas och årstidernas (hvarvid till våren torde böra räknas Mars—Maj, till sommaren Juni—Augusti, till hösten September—November, till vintern December—Februari). Har man tillgång till observationer anställda efter samma plan för en series af flera år, bör äfven medeltemperaturen, så väl för alla dessa som för de särskilda månaderna under denna series anmärkas. Ganska viktigt är det slutligen att, der tillfälle dertill erbjuder sig, observera ordtemperaturen i goda kallkällor, grufvor eller andra för

detta ändamål passande ställen; äfven detta bör ske 2 å 3 gånger dagligen, helst någorlunda liktidigt med lufttemperaturen. Dessa observationer böra, under öfverskrift "jordtemperatur", inrymmas i en egen kolumn.

Då man nu äfven redogör för ortens höjd öfver hafvet, dess longitud och latitud, samt de omgifningar, geologiska och andra lokala förhållanden, som på dess fysiska konstitution kunna vara af inflytande, så kan man genom fleråriga observationer komma till en åtminstone approximativt ganska fullständig kännedom om densamma. Jag behöfver icke tillägga, att man, då vårens utveckling ensamt afses, ej behöfver dylika temperatur- och meteorologiska observationer för längre tid än vårmånaderna; men det är i alla sådana hänseenden alltid bättre att göra förmycket än förlitet, och i ju högre grad man kan bidra att sprida ljus och utvidga kännedom om sitt fosterland, desto större blir anspråket på erkänsla och desto mera nytta har man åstadkommit.

Sedan jag sålunda framställt mina åsigter rörande ett, som mig tyckes, ej ovigtigt ämne, återstår allenast att tillägga, att jag med största tillfredsställelse och erkänsla skall i Botaniska Notiser offentliggöra hit hörande bidrag, i händelse de till mig öfverlemnas, och detta antinger så, att, i fall så önskas, hvarje särskild observators anteckningar skola tryckas för sig, eller också att de till mig insända, på olika stälten och af olika observatörer anställda, iakttagelserna af mig så vidt ske kan ordnas till ett helt och tryckas i ett sammanhang.

2. Tillägg och anmärkingar till Botaniska Notiser 1843 n. 10, 11; af E. Fries.

Med anledning af de p. 152 omnämnda *Thalictra*, voré önskligt att Hrr Botanister behagade meddela mig exemplar från alla stationer för de till *Th. minoris* grupp hörande, på det arternes geografiska utbredning måtte närmare bestämmas. Framför allt måste man vid bestämmandet af arterne abstrahera allt afseende å storleken o. d.; *Th. flexuosum* (jempf. Reich.

l. c.) är ofta småbladig. Från de flesta provinser, der *Th. minus* angifves, hafva dess inhemske Botanister försäkrat mig att endast *Th. simplex* förekommer.

Vid erhållande af exemplar af *Bromus brachystachys* från Tyskland igenkände jag deruti genast en för 25 år sedan *) 'vid Lund' af mig insamlad art, utan att närmare erinra mig hvar. Mina exemplar hafva endast något slakare vippa än de Tyska och mera elliptiska småax (lika *B. secalini* till formen, ehuru med *Bromus arvensis* efter hela utseendet närmast beslägtad), förmodligen såsom mera mogna. I N. 9 införde jag den derföre imellan dessa arter. Det vore högst intressant att få uplysning om det kan vara denna som Hr Borgström insamlat i år. *Bromus arvensis v. patulus* Fl. Scan. är ett motsatt extrem af *B. arvensis*; den vexer i dy, ofta till hälften (såsom 1840 imellan Lund och Spoletorp i djupa diken) ned-sänkt i vatten. Då hos vår borsten väl utspärta, men aldrig böja sig tillbaka, förmodar jag Kochs *B. patulus* vara en bättre, egen art, ehuru exemplaren äro svårligen skiljbara. (Wimmer yrkar bestämdt deras förening).

Ytterligare några ord om *Avena hirsuta* Aspeg. När Herr Lindgren åtskiljt *Av. intermedia* erinrade jag mig, att Aspegren redan före utgifvandet af sin flora Blekingica sändt mig tvenne under *Avena fatua* förvexlade former, som skiljda arter, men båda under namn af *A. fatua*, hvaraf den ena var *A. intermedia* den andra *A. fatua*. Då all beskrifning sakna-

*) Jag måste likväl reservera mig mot den förmodan, att jag nämner detta som jag ville tillägna mig äran af artens upptäckande. Jag känner intet löjligare än detta anspråk på prioritet af arter, som man insamlat, utan att bestämma eller inse sitt fyndsvärde. Efter denna princip borde väl oxar och gräsätande djuren få prioritet-äran för första insamlandet af de fleste vexter. Prioritet kan aldrig tillkomma någon annan än den, som först bestämmer och be-kantgör en vext; alla andra påståenden, att man förut upptäckt en vext (men misskánt!) äro post fatalia anmälde. Så veta vi att *Conioselinum* före Blytt var insamlad för *Carum carvi* var., men vi kunna icke derför tveka tillägga förste bestämmaren Blytt äran af dess upptäckande inom Skandinavien, o. s. v.

des var icke möjligt antaga annat än att dess *A. fulva*, var den vanliga och den andra arten dess *A. hirsuta*. Efter det sednare Adjunkt Lindblom meddelade exemplar, synes förhållandet likväl vara omvänt. Hufvudsaken är likväl här, att Aspegren redan skiljt dessa båda *Avenæ*, hvilket bestyrker Herr Lindgrens åsigt, utan att beröfva honom prioriteten för deras riktiga bestämmande.

Då jag förut intresserat mig för de iakttagelser, hvarför Herrar Quetelet och Spring lemnat instruktioner, hade jag många anmärkningar dervid att framställa, men inskränker mig blott till en. I alla dylika företag är arbetets fördelning icke blott nödvändig för noggranheten, ty ingen kan fullkomligt medhinna alla; utan äfven nyttig för kontrollen. Vid mötet i Stockholm sistl. år diskuterades äfven denna fråga och Fysikerne yttrade sig med mycken skonsamhet, då Botanisterne talade om sina meteorologiska observationer, men nog var det klart, att, med den fullständighet och noggranhet som Fysikerne besörja om de förras anställande öfver hela landet efter en stor plan hvarje timma och med yppersta instrumenter, att säger jag, våra Botanisters befattning dermed blefve lika gagnlös, som bara fusk och diletanteri. Må de egna desto större upmärksamhet på de vegetabiliske förhållanderne; båda må sedan af andra sammanbindas till ett helt; hvilket är säkrare än att hvar för sig drager sina resultat af ofullständigare observationer.

Innan vi upgifva det Palisot-Hostiska namnet *Psammophila*, som från andra synpunkter har prioritet, torde böra afvaktas om det föga bekanta föreslagna liknamniga insektslägdet blir allmänt antaget. Efter de stränga prioritets begreppen räknade efter dato och timma har namnet *Coronaria*, hvarmed slägdet *Pontinia* af oss först bestämdes, prioritet.

Det är mig synnerligen kärt, att alljemt finna, att de af mig för längesedan i stort och som ett helt framställde metamorfoser och anamorfoser af de lägre svamparne, af hvars släkten vi derföre reducerade 40 à 50 stycken, hvilket man då icke ville lyssna till, nu gång efter gång utminuteras i små "memoirer" i

denna för Mykologien torftiga tiden; — och gerna förlåta vi att de icke nämna källan (Redaktörerne af Journalerne känna vanligen lika litet som Läsarne literaturen i denna väg). Vanligen äro dessa memoirer författade af personer, som tillfälligtvis gjort en observation, som de skynda att publicera såsom något nytt, utan att hafva tillfälle efterse hvad som förut är bekant. Ser man åter på innehållet, så förefaller det vanligen som blott en omskrifning af det för längesedan bekanta, och af denna art äro de fleste mykologiske uppsatser i dagens journaler. Tvenne dylika prof lemnas ur Bot. Zeit. i Bot. Not. n. 11. Vill man hafva någon fullständigare uplysning om detta ämne och icke blott om *Tuberculariæ vulgaris* utan samtliga *Tuberculariernes* betydelse, kan man se *Elench. fung.* 2. 1828 p. 79 och följande. Man tycker sig igenkänna hvarenda tanka. Så heter det t. ex. i anförde skrift p. 80: *Non dubito fore pleurosq̄, qui dubitent de identitate status Sphæriæ & Tuberculariæ præcedentium multarumque aliarum, sed præter experimenta directa unionem contestantur utriusque formæ proventus non tantum in eadem matrice, sed eisdem tantum regionibus. Paucis: Tuberculariæ fungorum sunt prorsus, analogæ cum Variolariis Lichenum* o. s. v. Om *Tubercularia vulgaris*, hvarom J. Koch endast talar, heter det sist *Plurimis observationibus plene persuasum habeo Tuberculariam non esse autonomam plentam, sed statum Sph. cinnabarrinæ abortivum*; hvarefter anföres en mängd rön till dess bestyrkande. Hvad man hos J. Koch finner blott efter en tillfällig föga bevisande observation, finner man på anvista stället sammanbundet och utfört till alla Svenska, Schweitziska, Engelska arter o. s. v. af släktet; äfvensom bevis, att *Tuberculariæ* äfven upkomma af *Dothideer*: Se l. c. p. 122.

Ännu mera förvånande vore för mig om Leveillé sjelf ansåge och upgäfvade sina observationer som något nytt, då så väl i *Syst. Myc.* 1820, som *Syst. orb. veg.* 1835, och *Elenchus fungorum* (på den tiden tvärtemot alla Mykologers åsigt) alla dessa släkten *Hypha*, *Atelia*, *Himantia*, *Racodium*, *Xylostroma*, *Mesenterica*, *Phlebomorpha* (men platt icke *Phlebia*,

som författaren af förhastande skrifer), *Fibrillaria*, *Rhizomorpha* o. s. v. på det klaraste och bestämdaste upgifvas endast som mycelier och de olika arternes till sina typiske former återföras, hvaruppå bland andra ett märkligt exempel kan ses i *Elench. Fung. p.* 159. Fast andra upfattat detta som något nytt, kunna vi omöjligen anse för Förf:s afsigt, att så framställa detta, utan blott skaffa dessa åsigt inträde bland den publik, som ej läser större vetenskapliga skrifter. Det är en stor skada i vår tid, att man har ej tid läsa större arbeten, för dessa små journal-memoirer, der vår tid vill nedlägga och hämta all sin vishet. — Myceliernes] indelning är likväl lika ofullständig, som inkorrekt; vill man se något fullständigt f. e. om Förf. *Mycelium pulposum* så få vi hänvisa till Syst. Myc. III. art. *Myxogaster*. *Mycelium maculare*, *circumscriptum* m. fl. äro uteglömde, men 1 och 2 äro ej skiljbara. Hvad nu särskildt Sclerotierne beträffar, så är en del bekanta saker (såsom att före oss Gallæ, exantherer m. m. räknades till *Sclerotia*), men anser Förf. alla *Sclerotier* för mycelia (likom *Acrospmer* och *Rhizompher*) så misstager han sig högeligen. Deras plats är bland *Coniomycetes* i Systemet (se Fl. Scan.); *Sclerotium durum* afsöndrar tydliga sporidier från ytan; den är visst icke mycelium till någon Hyphomycet (ty alla dessa hafva ett *mycelium fibrillosum*) fast. förf. deruppå funnit *Botrytis cinerea* (som oftare förekommer utan *Sclerotium*), Sommerfelt *Penicellium fasciculatum*, jag andra arter.

Att man i de flesta uppsatser af denna art förbigår källor-
ne kan hafva sin förklaring deruti, att man anser dem bekanta. Oförklarligare blir den kände Cordas beteende, att påhörda författare motsatsen af hvad de yttrat och den i det speciela föga bevandrade Phœbi ordrytteri. Jag får i dylika fall hänvisa till *Epicris. Fung. p.* 530 *obs.* 2. som slutar med orden: *Cui bono naturam sedulo & fideliter observare?* Åtminstone hör man icke nedlägga ett helt lifs observationer, utan utprängla hvarje notis i små tidningsartiklar. Man kunde vara frestad förtvifla om all redlighet i historiska upgifter i dessa; så f. e. up-

ger Kützing i en uppsats i *Mohl och Schlecht. Bot. Zeit.*, att jag framställt den irriga åsigt, att de lägre Nostocarterne och andra elementar-alger äro sjelfständiga vexter; *ehuru förhållandet är rakt motsatt*. Man rådfrågar icke källorne, utan hämtar sina uppgifter ur luften eller epitomatorer, som stympat och förvridit författarens framställning, hvilket endast förklarar huru det varit möjligt för Schleiden att kasta åtlöje (*Grundz. II. p. 27*) öfver *Phycomatér* och *Byssi meteorici* (som denna benämning ingenstädes förckomer hos mig, är tydligt, att Schleiden endast hämtat sin uppgift ur någon epitomator), ty hos mig finnes helt annat i detta fall; under min granskning af dessa former, som *orätt blifvit hänförde till sjelfständiga vexter*, måste jag uptaga dessa, likväl med den bestämda förklaring, att de icke voro sådane; så heter det om III. *Byssaceæ falsæ* S. O. V. p. 317 (*Byssi meteorici* nämnes af mig ingenstädes) "formationes naturæ inorganicæ, æreæ, Byssaceas referentes, sed in producto absolutæ adeoque vitæ destitutæ." Och då jag anmärkte elementar-gonidier särskildt, måste det ske med den primitiva gelatinösa matrix (*Phycomater*), uti hvilken inga gonodier utbildat sig, (likväl med bestämdaste reservation emot någonderas autonomi), efter de så förekomma i naturen, är det alldeles icke mitt fel att Endlicher, Reichenbach med fl. upräkna dessa som särskildta släkten, *mot hvilkas autonomi jag protesterat*. Ett märkligt exempel på redligheten i en del historiska framställningar erbjuda *Phylleriaceæ*, om hvilka man endast uprepat hvad jag redan 1819 framstälde i en afhandling om Rost, i *Syst. Myc., Syst. Orbis veg., men alltid förteगत min förklaring af dem*. Många-blad skulle kunna fyllas med exempel af denna art. Literatur ur källorne öfver ett decennium tillbaka är de fleste Botanisters svaga sida. *Difficile est satyram non scribere!*

Hvarjehanda.

1. Enligt underrättelse från Prof. Fries, fann Baron Gyldenstjerna under sitt besök i Skåne sistl. sommar *Rubus Sprengelii* Weibe på Kullaberg. Denna, hvilken är ny för svenska floran, erkännes äfven af Magr Arrhenius såsom en sjelfständig art.

2. Äfvenledes har Prof. Fries i bref meddelat, att Hr Cardon under hans ledning sistl. sommar vid Varberg tecknade följande vexter till den tillämnade fortsättningen af Svensk Botanik: *Scirpus fluitans*, *Glyceria plicata*, *Rumex obtusifolius* och *cristatus* (i ytterst karakteristiska former), *Silene maritima*, *rupestris*, *Lepigonum medium* (Kochs bör sannolikt till denna, ej till vår *L. salinum*), *Stellaria crassifolia*,

Raphanus maritimus, *Brassica campestris* pure *silvestris*, *Tragopogon porrifolius*; *Corydalis pumila* tecknades vid Upsala.

3. Lektorn i Botanik vid Kristiania Universitet Hr N. Lund har ankommit till Upsala för att der ett års tid under ledning af Prof. Fries studera Botanik.

4. Den småblommiga form af *Batrachium aquatile pantotheni*, som Utgifvaren funnit vid Lund (se Nol. N:r 10 sid. 153) är *Ranunc. Petiveri* Koch, hvilken dock i sin nyligen utkomna *Taschenbuch* återförer den till *Ranunc. aquatilis*.

5. *Musa paradisiaca*, som i våras blommat i härvarande botaniska trädgård, har här äfven mognat sin frukt, hvilken nådde storleken och formen af gurkor och den 1 December afplockades. Den har visserligen förr här satt frukt, men som blifvit endast af en medelmåttig fingers storlek.

6. Bland Botanister, hvilkas död förut i dessa blad ej anförts, torde här böra nämnas: Apotekaren Karl Hering dog i Stuttgart 5 Mars 1813; han var född derstädes 1796, vinlade sig isynnerhet om Algerna; hans efterlemnade algsamling är inköpt af Senator Binder i Hamburg. — Hofrådet Gartendirektor Karl Zeyher dog i Schwetzingen 20 April i sitt 73 ålders år; han egde stora samlingar och insatte staden Schwetzingen till universalarvinge. Han var farbroder till den Zeyher, som botaniserar på Goda hopps udden. — Dr Vilhelm Ludvig Ewald Schmidt dog i Stettin 5 Juni, 40 år gammal. Han har författat en afhandling *de Erythræa* 1828; jemte Rostkow utgifvit *Flora Sedinensis* 1831, samt dessutom flera entomologiska afhandlingar. — E. O. Biblioteks Amanuensen i Upsala Magr Carl Wessén dog i Upsala 26 Nov. nära 31½ år gammal. En mycket lofvande man, som 1838 utgaf *Synopsis plantarum cotyled. in paræcia Ostrogothiæ Kärna*.

Rättelser.

Sid.	8 rad.	14: står	Hopscidet:	läs:	Hopseidet.
— 11	— 2:	—	<i>Droseraceæ</i> :	läs:	<i>Dioscoreæ</i> .
— 115	— 30:	—	<i>glastifolia</i> :	läs:	<i>glastifolia</i> .
— 119	— 14:	—	1:	läs:	2.
— 145	— 5:	—	C. P. Vahlberg:	läs:	P. F. Vahlberg.
— 176	— 26:	—	Steucl:	läs:	Steucl.

